

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/120/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010131
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6315010131.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaného P. E. proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/56/2015 zo 06.07.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného P. E. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný P. E. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktoré spáchal tak, že

dňa 04.11.2014 o 21.00 h v C., na ul. H. XXXX/X v pivničných priestoroch obytného domu, na dverách pivnice šroubovákou odstránil z uzamykacej petlice visiaci zámok FAB, vošiel do priestorov pivnice, odkiaľ odcudzil horský bicykel zn. Merida Matts TFS 300-D, 18", výr. č. WC112636F, striebornej farby s nápisom Merida, čím spôsobil A. C., trvale bytom H. XXXX/X, podľa odborného vyjadrenia škodu vo výške 500,- Eur a škodu poškodením visiaceho zámku FAB vo výške 5,- Eur.

O treste a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, 4, § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. odsúdil obžalovaného P. E. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2,5 roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší sa rozsudok Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/133/2014 zo dňa 04.03.2015 vo výroku o treste, ako aj všetky výroky na to obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., H. XXXX/X škodu vo výške 505,- Eur.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že s odkazom predovšetkým na svedecké výpovede M. S., A. N. a Z. N. okresný súd neuveril obhajobe obžalovaného P. E., že predmetný bicykel neodcudzil (tento mal odcudzit' M. S.), pričom obžalovaný odcudzený bicykel iba odpredal.

Prvostupňový súd dospel k skutkovým a právnym zisteniam po vyhodnotení celkovej dôkaznej situácie na základe nasledovných úvah:

„Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Súd vyhodnotil tak výpoveď obžalovaného, ako aj svedkov, pričom dospel k záveru, že pravdivé sú výpovede svedkov, ktoré usvedčujú obžalovaného. V konaní totiž nebolo preukázané, že predmetný bicykel ukradol M. S., túto skutočnosť popieral sám svedok aj jeho matka A. N., a vyplýva to hlavne z výpovede svedka Z. N., ktorý pomáhal predať predmetný bicykel obžalovanému. Z. N. na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania v tom smere, že mu P. E. povedal pri predávaní predmetného bicykla, že ho ukradol, pričom ani raz nespomenul, že by predmetný bicykel mal ukradnúť M. S.. V tomto smere súd považuje výpoveď obžalovaného za účelovú, v snahe zmierniť svoju trestnú zodpovednosť, obžalovaný by nebol uznaný vinným zo zločinu krádeže, ale aj tak by musel byť uznaný vinným z prečinu podielníctva podľa § 231 Tr. zák. Súd preto uznal obžalovaného vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák., keď sa predmetného skutku dopustil závažnejším spôsobom konania, a to vlámaním do pivnice poškodeného A. C., ako aj z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.“

Pri ukladaní a výmere trestu okresný súd prihliadol najmä na to, že: obžalovaný sa doposiaľ dostal desaťkrát do rozporu s Trestným zákonom, pričom naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/133/2014 zo 04.03.2015 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. k trestu povinnej práce vo výmere 250 hod. (pričom tento trest odpracoval iba sčasti); teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil obžalovaný pred vyhlásením citovaného rozsudku a preto je potrebné ukladať mu súhrnný trest (za súčasného zrušenia výroku o treste v citovanom rozsudku); s poukazom na aplikáciu tzv. asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., ako aj prevahu priťažujúcich okolností, aplikovaná trestná sadzba u obžalovaného činí 6 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov odňatia slobody; keďže s poukazom na teraz prejednanú trestnú činnosť sa trest uložený obžalovanému, hoci na dolnej hranici takejto trestnej sadzby, javí byť neprímerane prísny, preto bolo potrebné mimoriadne znížiť tento trest v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák.; ako primeraný trest v tomto prípade treba považovať trest odňatia slobody nepodmienečný v trvaní 2 a pol roka, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (lebo obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin).

Prvostupňový súd napokon zaviazal obžalovaného aj k úhrade spôsobenej škody poškodenému A. C., za ukradnutý bicykel a poškodenie pivnice.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný P. E., ktoré aj písomne odôvodnil a navrhol, aby mu bol v konečnom dôsledku uložený podmienený trest odňatia slobody.

Obžalovaný argumentoval najmä tým, že: vinný sa cíti byť iba z toho, že ukradnutý bicykel predal, nie však z krádeže alebo z nejakého iného skutku; v budúcnosti povedie riadny život a nedopustí sa žiadnej trestnej činnosti; na vypočutie navrhuje svedka A. E., ktorý by tiež súdu objasnil svojim svedectvom, že to, čo tvrdí M. S. a jeho mama sa nezakladá na pravde; tvrdenia svedka M. S. nie sú vierohodné (lieči sa na psychiatrii, zveličuje, skresľuje a klame, pričom problémový je ako v škole, tak aj doma).

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného P. E. v zásade nie je dôvodné a toto preto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Skutkové zistenia okresného súdu, ako aj ich právna kvalifikácia, sú podľa názoru krajského súdu správne a zákonu zodpovedajúce. Okresný súd vykonal všetky relevantné dôkazy a tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil, z čoho vyplýva, že doplnenie dokazovania (o ktoré žiada obžalovaný) nie je už potrebné. Treba dodať, že hlavné pojednávanie na okresnom súde dňa 06.07.2015 sa konalo na základe žiadosti obžalovaného bez jeho prítomnosti (obžalovaný v podaní z 26.05.2015 nenavrhol vykonanie osobitných dôkazov) a aj verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaní obžalovaného dňa 08.12.2015 sa konalo bez prítomnosti obžalovaného, pretože napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na verejné zasadnutie a zachovaniu zákonnej lehoty na prípravu, sa obžalovaný bez ospravedlnenia na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil.

Pokiaľ ide o obžalovanému ukladaný trest zo strany okresného súdu, treba podotknúť, že v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zák. sa ustanovenie ods. 4 (sprísňovanie dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby o jednu

tretinu pri prevahe priťažujúcich okolností) nepoužije aj pri aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák., ak by to bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Pri zločine krádeže v zmysle § 212 ods. 4 Tr. zák. činí trestná sadzba odňatia slobody 3 až 10 rokov. Keď sa ukladá trest za takýto zločin, ako aj za prečin (v tomto prípade pri ukladaní súhrnného trestu), v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. sa horná hranica trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu, čo teda znamená, že trestná sadzba aplikovaná potom činí 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Za takýchto okolností nie je potrebné zvyšovať aj dolnú hranicu o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., pretože by to bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Pri trestnej sadzbe odňatia slobody, ktorú treba v tomto prípade aplikovať, to znamená 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka, to znamená pod dolnú hranicu označenej trestnej sadzby. S poukazom najmä na nižšiu spôsobenú škodu v tomto prípade to možno považovať za prijateľné, pretože trest ukladaný obžalovanému v rámci označenej trestnej sadzby by bol neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie kratšieho trestu (§ 39 ods. 1 Tr. zák.).

Keďže odvolanie nebolo podané v neprospech obžalovaného, trest uložený mu okresným súdom nie je možné sprísňovať. S poukazom predovšetkým na kriminálnu minulosť obžalovaného (doposiaľ sa dostal v desiatich prípadoch do rozporu s Trestným zákonom, za rôznu trestnú činnosť a viackrát vykonával aj nepodmienečné tresty odňatia slobody) niet dôvodov tento trest ani zmierňovať. Správne je zároveň aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Aktuálne je aj ukládanie trestu ako trestu súhrnného v zmysle § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. (za súčasného zrušenia výroku o treste z predošlého odsudzujúceho rozsudku), pretože predošle uložený trest povinnej práce obžalovaný celý ešte nevykonával.

Nakoľko akceptovateľný je aj výrok v napadnutom rozsudku o povinnosti obžalovaného uhradiť poškodenému A. C. spôsobenú škodu, napadnutý rozsudok okresného súdu bol v zásade považovaný za správny a zákonu zodpovedajúci, odvolanie obžalovaného za nedôvodné a ako také bolo potom zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.